

נורעם זיידן

יול ע"י מבין "יקרא קדישא" מורשת רבוה"ק שכונת "רמות דוד" קרעמשניף - קרית גת

פרישת תרומה תשפ"ב • גליון מ"ט

דא"ר מ"ק מרן ארמו"ד שליט"א

ניעים וראתך

"ויקחו לי תרומה כל איש אשר ידבנו לכו תקחו את תרומה וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחושת" (כה, ב-ג).

"ויקחו לי תרומה" פירש כ"ק אאמו"ר דהק' זיע"א 'תרומה' הוא לשון התרוממות הנפש, ירמוז לשמחה בעבודת ה', כמ"ש "ויגבה לכו בדרכי ה'", דהנה יהודי הרוצה להתקרב לה' צריך להסיר העצב והדאגה מכל וכל, ויעבוד את ה' בשמחה ובטוב לבב, דאין השכינה שורה מתוך עצבות וכו', אלא מתוך שמחה של מצוה (שפת לה) וזהו "ויקחו לי" פירוש הרוצה להתקרב לה', "תרומה" צריך להיות בהתרוממות הנפש היינו דיעבוד את ה' בשמחה ובטוב לבב.

"ויקחו לי תרומה" פירש"י "לי לשמי", נל"פ כוונת רש"י הק' עפ"י דהרה"ק הר"ר זושא זיע"א, ע"ד הגמ' (חולין ז): "ישראל קדושים הן, יש רוצה ואין לו, ויש שיש לו ואינו רוצה", וקשה דבשלמא רוצה ואין לו איקרי קדוש, אך יש לו ואינו רוצה הלא רשע הוא ואיך נכלל בקדושים, וכתבו התוס' ד"ה "ויש שיש לו ואינו רוצה" אפ"ה איקרי קדושים מפני שמזמן את חברו לאכול אצלו מפני הכוונה. אך עדיין הקושיא במקומה עומדת וכי מפני זה שמזמן את חברו מפני כוונתו נקרא קדוש, עוד יש לדקדק בלשונם הטהור של התוס' דפתחו בלשון רבים "איקרו קדושים", וסיימו בלשון יחיד "שמזמן את חברו" וכו', הרבי ר' זושא געה בכביה עצומה לזכות להבין דברי התוס', עד שזכה ונתגלה אליו ר"י מבעלי התוס', וכיאר לו כוונת דברי התוס'.

דהנה אמרו ז"ל באבות "העושה מצוה אחת קונה לו פרקליט אחד", ופירש הרע"ב "מלאך מליץ טוב", וכיאר דע"י מעשה המצוה נברא גוף המלאך, וע"י כוונת המצוה

המשך בעמוד ב' ❧

דברי אוקים חיים מ"ק ארמו"ר הקוד"ש ד"נעם ישראל" זיע"א

ניעים ישראל

כוונת הלב הן הן הדברים וכאז"ל (מנחות ק) 'אחד המרכה ואחד הממעט וכלכד שיכון ליבו לשמים, וזהו ויקחו לי תרומה וכן ועשו ל"י מקדש שידבנו לכו להקדיש לכו להשי"ת 'כלכבי משכן אבנה' וכדרשת חז"ל 'ושכנתי בתוכם' לא נאמר אלא בתוכם בתוך כל אחד ואחד.

וכ"ה ברמב"ם (הלכות מתנות עניים) דע"ק מעלת הצדקה הוא ליתן מרצונו ומנדבת לכו בסכר פנים יפות ובשמחה וז"ל (שם): כל הנותן צדקה לעני בסכר פנים רעות ופניו כבושות כקרקע אפילו נתן לו אלף זהובים אכר זכותו והפסידה אלא נותן לו בסכר פנים יפות ובשמחה, וזהו ויקחו לי תרומה וכרש"י לי לשמי שעיקר התרומה היא נדבת הלב להיות מרצון ויהיה כוונתו לשם לשם שמים, והא

המשך בעמוד ב' ❧

"ויקחו לי תרומה". תרומה הוא לשון התרוממות, ירמוז לשמחה בעבודת ה', כמ"ש "ויגבה לכו בדרכי ה'", דהנה יהודי הרוצה להתקרב לה' צריך להסיר העצב והדאגה מכל וכל, ויעבוד את ה' בשמחה ובטוב לבב, דאין השכינה שורה מתוך עצבות וכו', אלא מתוך שמחה של מצוה (שפת לה) וזהו "ויקחו לי" פירוש הרוצה להתקרב לה', "תרומה" צריך לעבוד את ה' בשמחה ובטוב לבב.

"ויקחו לי תרומה כל איש אשר ידבנו לכו תקחו את תרומה וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחושת" (כה, ב-ג).

כששב בתשובה לה' מעצמו בקל הוא בא לו

וכבר הקשו דמתחילה אמר הכתוב מאת כל איש אשר ידבנו לכו תקחו וכו' היינו כל מה שיתן בין רב בין מעט לפי נדבת לכו תקחו את תרומתי, ולכסף אמר וזאת התרומה וכו' זהב כסף ונחושת וכו' דברים יקרים דייקא.

וביאר זקה"ק מוהרא"ז זיע"א דהנפ"מ אם האדם בא מרצונו ומנדבת לכו להרים תרומה ה' אז מתקבל ברצון נדבתו אך אם לא נתעורר מעצמו עד שכאו שליחי כ"ד לתבוע ממנו אז כבר צריך ליתן כפי אשר יושת עליו וזהו 'מאת כל איש אשר ידבנו לכו' אם נדכו לכו מעצמו, 'תקחו את תרומתי' כל שיתן יתקבל לרצון, אם 'וזאת התרומה אשר תקחו מאיתם' שלא נתעורר מנדבת לכו עד 'אשר תקחו מאיתם' כדאיתא כופין על הצדקה אז כבר צריך ליתן 'זהב כסף ונחושת'.

ביאור הדברים דוכי צריך השי"ת לתרומתו הלא לי הכסף ולי הזהב כלום חסר מבית המלך, אלא דרחמנא ליבא בעי שידבנו לכו להרים תרומת ה' אחר

להזות בניעים ♦ עובדות מרביד"ק זיע"א ברידי דוה עובדא ---

משב"ק הר"ר
ראיבן נרין נטע בלעדי ז"ל

♦ 'ונועדתי לך שם...'

'אתה עושה כאן בחו"ל חיים נטע! הא?' אומר לי מרדכי לייב.
'מה פתאום!!! כשאני כאן בחו"ל זה בדיוק כמו שאני עומד עכשיו בחדר של הרבי'.
'נטע אל תגזים!' אומר מרדכי לייב.
'אני אומר לך מוטי' אני משיב לו בטון גבוה 'אצל הרבי זה לא משנה אם אתה לידו או בעיר אחרת או במדינה אחרת'.
'בסדר אבל זה לא כמו שאנחנו תחת עינו הפקוחה של הרבי'.
'נו, נו' אני משיב לו 'היווכח ותראה...'.
'בוא מוטי! אנחנו נוסעים עכשיו למנהטן'.
אנחנו יורדים לרכב - מתניעים את הרכב - והפלאפון מצלצל...

♦ ♦ ♦

זכיתי זכיה גדולה מימי בחרותי לשמש בקודש אצל רבינו הקוה"ט זיע"א ולהיות הקרוב אליו באמת, משך כל השנים לא הפסדתי פורים בצל הרבי, אף בהיותי דר בחו"ל הגעתי לארץ ישראל בכל פורים, ובזכותי עוד יהודים העתיקו את מנהגי ובאו ג"כ לנסוע ממרחקים ליו"ט פורים בצל הקודש.
בפורים שנת תש"ן הייתי עדיין בחור, וקניתי לרבי חלה גדולה מאד אשר כמעט לא נראה כמוהו, ארכה היתה יותר מ-3 מטר, על החלה הזאת נטל הרבי את ידיו לסעודת פורים בעת משתה היין בחדר קדשו, החלה עמדה במקומו של הרבי והגיעה עד לסוף השולחן בקצה השני, אכן בכל שנה ל'משתה היין' הביאו חלה גדולה מאד לרבי, אבל לא בקנה מידה כזאת.
לאחר שהרבי בצע את החלה הסתובב לעברי ואמר: 'כתוב בתורה "ויהי ככלות משה" (דברים לא, כד) בעזר השי"ת אתה תזכה לכלה גבוהה כמו שהחלה גבוהה (חלה וכלה נשמע באותו היגוי), והיא תהיה בת של משה, אבל לא בשנה הזאת! עדיין לא הגיע הזמן, אבל בשנה הבאה בעזה"י תמצא את זיווגך'.
מיני אז בכל הצעת שידוך שעלתה על הפרק כבר ידעתי לבדי אם זה הזיווג הנכון או לא, בבירור ראשון ביררתי אם לאביה קוראים משה ואם היא גבוהה, כשא' מביניהם היה חסר ידעתי בוודאות שאין זה זיווגי, ואין בכלל למה להיכנס לזה.
כך חלף לו הזמן וכדברי הרבי בשנת תשנ"א מצאתי את זיווגי שאכן בבירור ראשון נודע שהינה גבוהה, ולאביה קוראים הרה"ח ר' יצחק משה בראון ז"ל שזכה ללמוד חברותא עם הרה"ק בעל ה'שפע חיים' מקלויזנבורג זיע"א.

ובחשון תשנ"ב נישאתי בשעטומ"צ, כששמחת השבת אויפרוף התקיימה בחצר הקודש ובמוצש"ק התקיים פארשפיל גדול בבית המדרש כמו חתונה בהיות שהחתונה התקיימה בחו"ל.
♦ ♦ ♦
אף בשנות מגורי בחו"ל לא משה ידי ומחשבותי מהרבי בכל עת ובכל רגע ובכל שעה, וביותר לא מש מחשבתו של הרבי ממני לרגע...
באחד השנים במגורי באמריקה הגיע אלי לביקור הר"ר מרדכי לייב רוטמן הי"ו, שהינו יחדיו כמה ימים, בא' מן הימים אומר לי מרדכי לייב 'אתה עושה כאן בחו"ל חיים נטע! הא?', וממשיך 'אנחנו בחצר הקודש תחת צילו של הרבי תחת עיניו הפקוחות עלינו, איננו יכולים לעשות כלום מבלי לקבל רשות, הרבי מפקח עלינו על כל צעד ושל, אבל אתה כאן באמריקה הרחוקה יכול לעשות וללכת להיכן שליבך חפץ...'.
'מה פתאום!!!' אני נזעק 'כשאני כאן בחו"ל זה בדיוק כמו שאני עומד עכשיו בחדר של הרבי'.
'נטע אל תגזים! אתה אכן חסיד גדול של הרבי בלב ונפש, אבל בוודאי שאתה כאן בחו"ל יותר משוחרר...'
אומר מרדכי לייב.
'זה לא קשור אלי זה קשור לרבי, הרבי רואה אותי ממרחקים כאילו שאני עומד לידו' אני משיב לו.
'אוי נו, אבל זה לא בדיוק כמו להיות ליד הרבי כמונו' מנסה מוטי לטעון.
'אני אומר לך מוטי' אני משיב לו בטון גבוה 'אצל הרבי זה לא משנה אם אתה לידו או בעיר אחרת או במדינה אחרת'.
'בסדר אבל זה לא כמו שאנחנו תחת עינו הפקוחה של הרבי' משיב מוטי 'זה לא לזוז מבלי לקבל רשות, הרבי שומר עלינו, נו אתה יודע בדיוק איך זה היה נראה עד שהתחתנת...'.
'נו, נו' אני משיב לו 'היווכח ותראה...'.
'בוא מוטי! אנחנו נוסעים עכשיו למנהטן' אני אומר לו,

'אבל אתה תראה זה לא היה מתוכנן הנסיעה הזאת, ואתה איתי יורד עכשיו יחד לרכב, ותראה שאני לא עושה שום שיחה ולא מתקשר לאף אחד'.
אנחנו יורדים לרכב - מתניעים את הרכב - והפלאפון מצלצל...
מוטי נדרך 'מי על הצג?', אני מוציא את הפלאפון ומראה לו על הצג מופיע 'ברוך יהודה שטיינברג' המשב"ק.
'אולי זה במקרה' מנסה מוטי לומר 'בוא נראה מה הוא רוצה...'.
אני מוציא את הפלאפון ומיד עושה על רמקול א' גוטן (שלום) נטע' פותח ר' ברוך יהודה, 'א' גוטן' אני משיב, 'דו רבי פּרעגט אַוו פּאַרסטו שוין ווייטער?' (הרבי שואל להיכן אתה כבר נוסע שוב?)...
'ידוע ידעתי' אומר מוטי 'שהרבי הוא גדול מאד, אבל עד כדי כך לראות כל תזוזה של חסיד שלו הנמצא מעבר לים במדינה רחוקה... זה אני רואה כעת בפעם הראשונה...'.
זכורתו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

הרה"ק ר' לייב שדה'ס זיע"א
♦ ד' אדר תקנ"א ♦

תולדותיו: הרה"ק ר' אריה לייב בן שרה זצוק"ה המכונה בפי חסידים ר' לייב שדה'ס. נולד לאביו ר' יוסף נצר לשולשלת המהר"ל מפראג, עוד מגעוריו דבק בהרה"ק הבעש"ט זיע"א, שהדריכו במסלול חייו לאחר שראה שבילד זה מסתובבת נשמה גבוהה, והעיד עליו 'שהוא מתענה משבת לשבת משום שמרוב דביקותו בבורא ית"ש שוכח מהאוכל'. כמו"כ היה מבאי ביתו של המגיד ממעזריטש זיע"א. בהגיעו לגיל המצוות נכנס עם אמו לקבל את ברכת המגיד ואמר לו שיש לו מתנה בשבילו, אז לא הבין את משמעותו אך במשך השנים הסביד שנשמתו הייתה 'דו פרצופין' ובבר מצווה שלו קיבל מהמגיד את נשמת האור החיים הק' שנפטר ימים אחדים קודם לכן. ר' לייב היה למדן גדול בתורה ולמד רבות עם הגאון ר' יעקב שמשון משפיטבקה זיע"א, נמנה בין הצדיקים הנסתרים כשכל ימיו בורח מן הכבוד והשררה ומהפרסום. כל ימיו הסתובב בין עיירות וכפרים, מבקר בירידים בערים הגדולות ועוסק בדבר מצווה. מסופר שהיה משתמש רבות בקפיצת הדרך שלמד מרבו הבעש"ט זיע"א, והיה נוסע כך עד לעיר הבירה ווינה ושם הולך לבית המלוכה כדואה ואינו נראה ומשתדל למען אחיו בני ישראל. עוד סופר עליו שראו אצלו מנהגים שונים ומשונים בבואו לירידים וכדו' כשמדבר עם אנשים ומשלחם מאיתו, עד שבעצמו הראה איך שאנשים אלו הם נשמות נידחים שלא מצאו תיקונם ומסתובבים בזה העולם כבחייהם, והוא שילחם מעולם הזה למקומם. נלב"ע בד' אדר ראשון שנת תקנ"א ומנוחתו כבוד ביאלטושקוב שבאוקראינה.

הרה"ק ר' לייב שדה'ס זיע"א נקרא ע"ש הסיפור: אמו שרה הייתה יפת תואר ויפת מראה וביום מן הימים וחשק בה בן הפריץ דשם שהיה מולך על עיירה זו שדרו בה, ודבר נישואיה היה כרוך בפיקוח נפש שהפריץ הזהיר את אביה שבאם לא ידע להינשא יהרגם נפש, המשפחה נכנסו לצער רב וגדול על למאוד, שהלילה לה לבת ישראל לישא גוי. עד שמסדה נפשה וברחה למקום נידח ביחוד עם יהודי הדוד וזקן בא בימים שלימד את בני העיד תורה, ושם נישאו בהסתר בכדי להינצל מרוע הגזירה שהושת עליה. וכשבא הפריץ לאביה אמר לו שביום אחד ברחה ביתו למקום לא ידוע ורק שמע שנישאת לאיזה זקן אחד, בשמוע הפריץ זאת עזב אותם לנפשם. ובזאת אמר הזקן הת"ח לשרה שבזכות מסירות נפשה לא לישא גוי ונישאת אליו שהוא זקן ובא בימים, בידכה שיביא לה בן שיאיר את העולם בקדושתו. ובן זה הוא הרה"ק ר' לייב שדה'ס זיע"א.

בעיד אחת היה דר גביר אחד שכל בני עירו היו נצרכים לו, הוא היה מלווה בגמילת חסד לכל אחד מהחונונים והסוחרים הקטנים לאיש איש איזה סכום בהתחלת השבוע, ואחרי ימי השוק השיבו לו את המגיע לו, וכך היה לחמם מצוי להם כל הימים. פע"א באישון לילה בישובו לבדו בחדרו בביתו הסגור, והנה לפני עיניו נגלה עומד אדם ומבקש ממנו שילוה לו חמש מאות אדומים עד איזה זמן שהגביל, השתומם האיש איך יכול יהודי זה לבוא אליו בכזה, ויחד עם זה לבקש סכום עצום שכזה בעוד שלכל בני עירו מלוה סכומים קטנים כפי עסקיהם. התחיל לדבר עימו איך אוכל ללוות סכום רב כזה לאדם שאיני מכיר אותו. אך האדם – שהיה לא אחד מאשר הרה"ק ר' לייב שדה'ס זיע"א לא הירפה והחל מפציד בו שסכום זה נצדך לו לימים מספר ופחות מזה לא יקבל. שם הגביר אל ליבו כי הרי באורח פלא נכנס האדם הזה לחדרו, והחל ירא למנוע דרישתו והוציא

ויהי אחרי ימים אחדים ואש פרצה באותה עיר ותאכל את כל בתיה מהחל ועד כלה, כל בית הגביר ובתי הסוחרים כולם היו לעפר, היו כל בני העיר וגם הגביר ובני ביתו כנדהמים נשאר בערום ובחוסר כל מבלי תוחלת לבנות בתיהם ולמצוא איזה סכום להחל מחדש את עסקיהם, כי הן הגביר עצמו גם העני מאוד. והנה... פתאום הופיע ובא ר' לייב הקדוש וצורר כספו בידו ואמר לגביר 'הן אמרתי לך שאשיב לך כספך ביום ההוא, ועתה אל תדאג בנה ביתך כבתחילה וגמול חסד לבני עירך כמקדם וה' יצליח דרכך כי ימי חיך'.

(גבורת ארי)

לזכות

אברהם ישעיה בן ציון בן חיה גילה
להצלה בכל העניינים ברחוקות ובנשמות, אשר ועושר וסייעתא דשמיא מרובה אמן

זמנים לשב"ק אופק קרית נת:
הדלקת נרות: 4:48
יציאת השבת: 5:56
זמן ר"ת: 6:31

שהשמה במעונם

ברכת מזל טוב

שנהיה ביה ירידי הנבחרים
ה"ד משה חיים בן חיה
דמת דוד' קיששין - קרית נת י"ו
לדגל הולדת בתו בשעתומ"צ

ה"ד חיים ויומן חיה
קרית נת י"ו
לדגל הולדת בתו בשעתומ"צ

ה"ד שלום יאיר הנדווקק חיה
קרית נת י"ו
לדגל הולדת בתו בשעתומ"צ
ה"ד שידו מכל יוציא רוב נחת וקדושה,
עם שמחת תמיד
בארליום

כוס תנחומין

בצעד רב וביעין קודר משגרים כוס תנחומין
למרת בלעדי תחי

אשת ירידינו הדגול משמש בקודש די ימינו של
רביה"ק זיע"א הרה"ח ר' נעש בלעדי ז"ל
ולמשפחתה הדרומה
על פטירת אמה

מרת הינדא בת ר' ישעיה שלום ז"ל
המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא
תוסיף לראבה עוד, ולא ישמע עוד שור ושבר בגבולכם,
ומחה ה' דמעה מעל כל פנים ונאמר אמן

לעילוי נשמת

האשה החשובה מרת **הינדא**
בן הרה"ח ר' ישעיה שלום

בראון ע"ה

נפטרה אמש ב' אדר א' תשפ"ב
תהא נשמתה צרודה בצרור החיים

הונצח ע"י נכדה ירידינו הנכבד משב"ק
ה"ד משה מרדכי בלעדי ח"י
וב"ב